

Abstrakt

Niniejsza rozprawa opiera się na różnych perspektywach dyscyplinarnych i metodologicznych w celu rozwiązania złożonej i aktualnej kwestii osób uciekających z kraju pochodzenia z powodu trudności ekonomicznych. Biorąc pod uwagę, że trudna sytuacja takich osób nie została odpowiednio uwzględniona w Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z 1951 r. i Protokole do niej z dnia 31 stycznia 1967 r., których definicja uchodźcy została włączona do prawa azylowego Unii Europejskiej, głównym pytaniem do ustalenia jest: "w jaki sposób międzynarodowe prawo uchodźcze uwzględnia / powinno uwzględniać sytuację osób uciekających z kraju pochodzenia z powodu trudności ekonomicznych?". Jest to umiejscowione w kontekście rosnącej liczby osób przemieszczających się w Afryce i poza nią w wyniku deprawacji ekonomicznej, która ma charakter systemowy i jest produktem wymuszonego porządku światowego.

Odpowiedzi na to pytanie udzielono poprzez zbadanie ukrytego wpływu programów liberalizacji gospodarczej na prześladowania i transgraniczne przesiedlenia w Afryce Subsaharyjskiej. Sytuując Erytreę (kraj wysyłający uchodźców) i Ugandę (kraj przyjmujący uchodźców) jako główne studia przypadków, kreowane jest empiryczne stwierdzenie, że liberalizacja gospodarcza stała się poważną formą prześladowań ekonomicznych, które urzędnicy ds. ustalania statusu uchodźców (RSDO) powinni wziąć pod uwagę przy ocenie wniosków o azyl. "Uchodźcy ekonomiczni" są nie tylko określani jako niezasługujący na ochronę, ale także nie są uprawnieni do ochrony prawnej jako uchodźcy, a jednak większość uchodźców i osób ubiegających się o azyl pochodzi z krajów, w których niepowodzenia gospodarcze, niestabilność polityczna, ubóstwo i prześladowania są ze sobą nierozdzielnie związane. Niechęć międzynarodowego prawa i praktyki uchodźczej do uwzględniania innych form krzywdy jest dodatkowo komplikowana przez nieostre granice między kategoriami migrantów, osób ubiegających się o azyl i uchodźców. W badaniu zastosowano zatem podejście wielowymiarowe w celu opracowania wytycznych dla Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) dotyczących uchodźców uciekających przed trudnościami ekonomicznymi. Przedstawiono dalsze wytyczne dotyczące tego, w jaki sposób można badać zasady podziału obciążeń jako sposób na określenie polityki gospodarczej, która sprawi, że obozy dla uchodźców będą rentowne ekonomicznie.